

[Hauch.]

Til det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre, og jeg skulde maaske slet ikke have henvendt mig til det ærede Medlem, dersom han ikke havde brugt en Udtalelse om, at jeg i min Tale her i Dag havde haanet den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil gerne tilbagevise dette og henvise til det stenografiske Referat, naar dette kommer til at foreligge. Det kunde aldrig falde mig ind at fremsætte haanende Bemærkninger om den højtærede Landbrugsminister i Forbindelse med dette Forslag, saa meget mindre som den højtærede Landbrugsminister jo hele Sommeren igennem har kæmpet for Gennemførelsen af det Forslag, som det nu er lykkedes ham i Hovedtrækkene at faa gennemført. Dertil kommer, at mit rent personlige Forhold til den højtærede Landbrugsminister er af den Beskaffenhed, at det vilde ligge fjernt fra, hvad jeg kunde komme i Tanker om.

Til det ærede Medlems Bemærkninger i Tilknytning til den saglige Side af det foreliggende Forslag har jeg i øvrigt ikke videre at bemærke. Skulde det være noget, skulde det maaske være dette, at det ærede Medlem i Virkeligheden satte mig paa en haard Prøve i Henseende til at undlade at anvende Bemærkninger som dem, det kunde falde det ærede Medlem ind at mene, at jeg havde brugt overfor den højtærede Landbrugsminister. Men jeg skal beherske mig, jeg skal afholde mig derfra.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Ellinger). Det ærede Medlem udtalte ved første Behandling, at det ikke havde været muligt at komme paa Forhandlingsfod med Venstre i de Spørgsmaal, som Talen her er om. Dette forekommer mig at være fuldkommen ubegrundet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem her i første Række tænker paa den Forhandling, der forleden Aften blev ført i det høje Folketing, en Forhandling, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed, men i øvrigt vil jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at mit Parti har jo baade i det høje Folketing og her i Landstinget fremsat sine selvstændige Forslag om det, man mente

burde gøres i Anledning af Krisen. Det er jo fuldkommen bagvendt at sige, at der ikke har foreligget noget Grundlag for et Samarbejde mellem det ærede Medlems Parti og Venstre. Venstre har fremsat sine Forslag, og det ærede Medlem erkendte jo selv i sin Tale, at næst efter de Konservatives egne Forslag — som det ærede Medlem naturligvis først og fremmest var Tilhænger af, hvad ingen kan fortænke ham i — havde han megen Sympati for Venstres Forslag og fandt, at der i dem var mange forstandige Ting. Intet havde da været naturligere, end at det ærede Medlem havde medvirket til, at der virkelig var blevet gjort et Forsøg paa, at sammenarbejde de forstandige Forslag, som det konservative Parti havde stillet, og de efter det ærede Medlems Mening ogsaa forstandige Forslag, der var stillet af Venstre. Nej, Forholdet er det, at det konservative Parti ved denne Lejlighed har fundet mere Behag i at søge Samarbejde andetsteds. De har maattet betale for det, saa vidt jeg kan se af det foreliggende Forslag, og naar man hører, hvordan det i Almindelighed bliver modtaget i Befolkningen og i Pressen, bærer det ogsaa tilstrækkeligt Vidne om, at uden Udgift vil den politiske Handling, her foregaar, ikke blive for det konservative Folkeparti.

Det ærede Medlem citerede Udtalelser af mit Partis ærede Formand i Folketinget fra et Møde i Sønderjylland og gjorde opmærksom paa, at han havde stærkt fremholdt over for den paagældende Forsamling, at det, det drejede sig om, var at gennemføre Forslag, som kunde virke straks, som kunde virke, saa at det virkelig betød noget øjeblikkeligt og ikke om et halvt eller et helt Aar. Ja, men det er jo netop det, Venstre har tilsigtet ved de Forslag, vi har stillet. Vi har netop henvist til, at ved det, her sker, maa man for en meget væsentlig Dels Vedkommende vente fra et halvt til et helt Aar, før Virkningerne kommer til at foreligge i fuld Udstrækning. Saa meget mindre forstaar jeg, at det konservative Folkeparti har ment, at det var rigtigt at gaa ind i Forhandlinger, der har ført til dette Resultat, som, hvad øjeblikkelig Krisehjælp angaar, utvivlsomt fra alle Sider maa erkendes at være grumme ringe, dersom man ikke vil bruge et stærkere Udtryk.